

האולימפיאדה

בוז אולימפי

על השתתפות שחקני ישראל באולימפיאדה הבינלאומית ה-16 בכתב שייע גלזר:

אפילו כשאני מדבר על ענין שא שייך רק לכדורגל, כמו האולימפיאדה, אני לא יכול להחליף ממשוה אחר חוץ מכדורגל. עוד לא קרה בתולדות האולימפיאדות שהשתתפו בהן, שנהיה כליכך קרובים לעסק כמו הפעם. ראשית כל — מפני שרומא קרובה יותר מגונדון, הלסני קי או מלבורן; ושנית — מפני שכולם יודעים כמה היה חסר שהבחורים של מאנדי יגיעו לביזנס שהתחיל בו לפני 66 שנים ברון דה קוברטן אחי.

לאולימפיאדה נסענו. זאת לא חכמה. כל מדינה שרוצה ולא מפתחת מהתוצאות יכיר לה לנסוע. אבל במקום לשלוח את הכדורגלנים, שלחו לי איזו קבוצת כדורסל, שחיינים, קלעים, מרימי-משקלות ועוד ועוד. התוצאה: עוד לפני שהתחילו המשחקים, היא כזאת שהשבוע שוחחו כמה עתונאים ישראלים בראדיו. הם לא התביישו להיראות בבוז אולימפי שלפי ההערכה המקימת שלהם ישראל תתנגד ככה לא יותר מאשר באמצע. זאת אומרת, בין המקומות האירופיים והחמישיים.

אנחנו היינו דוחפים אותם קצת ל"מעלה. אצלנו, למשל, לא יכול היה לקרות מקרה כזה של חוסר משמעת כמו שקרה אצל הכדורסלנים במשחק נגד יוגוסלביה, כשהכדור היה אצל דוד קמינסקי ונשארו עוד כמה שניות עד לסוף המשחק שיכלו לנצח בני יהושע רוזין, המאמן, צעק אל קמינסקי שירוק מהר אל אברהם הופמן הארוך שהיה הצלף הטוב ביותר במשחקים. אז קמינסקי החליט פתאום שגם הוא יכול להיות לכמה שניות מאמן, ובמקום לזרוק להופמן הוא זורק לידיו ארז לוס' טיג. הכדור שזרק לוסטיג לכיוון הסל ורק את נבחרת הכדורסל ממיגרש המשחקים ברומא ליציע האירחים של האולימפיאדה. לא נרקוד ברחובות. הם היו צריכים שם בכדורסל מין מאנדי כזה, שהחברה לא היו יכולים להגיד לו לא. עכשיו שאנחנו מסתכלים על האולימפיאדה רק מרחוק, אני לא מקווה לשיאים שירקידו אתכם ברחובות כמו אחרי הנצחון שלנו על יוגוסלביה. שיאים עולמיים לא נשבור. אבל יכול בהחלט להיות שנשבור כמה שיאים ישראליים. בארץ החברה הם תמיד ראשונים. שם מספיק שיראו ממרחק לא גדול את הגב של מי שהיה לפנינו — וישיבו שרא. מול גדול יכול להיות דחאק למתעמלות. אחרי שהן יזרקו קצת בתאונה קלה, כתבו העתונים שהן כמעט מתות. חשבתי כבר לשווח להן מברקי עידוד, אבל עוד לפני שהספקתי להחליט מה לכתוב, התברר שכל הבל בלחץ בלחץ עתונאי מנופח והמתעמל לוח כבר חזרו לאמונים. אפשר להבין שמאות העתונאים המסכנים שבאו לרומא מוכרחים לכתוב משהו לעתונים שלהם. ומי שלא מוצא חומר — מנפח קצת.

בסוף, הכל עוד יהיה לטובה. יכול להיות שהמתחרות של הישראליות ירחמו עליהן בגלל הפגיעה ולא יתאמצו כל כך. האם ישכחו איפה זה רומא? לשחינים קשה לי להציע לקחת להרבה. גם יכול לקרות להם רק אם היפאנים ואמריקאים ישכחו איפה זה רומא. עם הקלעים זה קצת יותר טוב. הלא כל אחד במדינה הזאת היה פעם חייל, אז מה החכמה? במ"ק לקלוע סתם כמו שעשו בצבא, הם יקלעו לבול.

לי יש בינתיים במקום אולימפיאדה רק כאב ראש. שואלים אותי מתי תתחיל עונת הכדורגל ואני אמשך לשחק. אז לכל השואלים, ולאלה שמתכוונים לשאול: אני ממשיך לשחק! תרצו או לא תרצו. תחיות לעונה הבאה, ואם ניקח את גביע אסיה או לא ניקח, אוכל לנחש לכם רק אחרי שנעשה קצת הרצה.

כדורגל

הכוכב הישראלי

אנחנו היינו מצליחים יותר לו היו שולחים אותנו לאולימפיאדה, מתנאו השבוע

שחקני נבחרת ישראל בכדורגל שעה שקראו על ההתמודדות הראשונה של נבחרת הכדורסל הישראלית במשחקים הקדם-אולימפיים בבולגריה.

לפחות אחד מהם איבד לעולם את ה"תקווה להיכלל בנבחרת כדורגל ישראלית שתשתתף במשחקים האולימפיים. משחקים אלה פתוחים אך ורק לשחקנים חובבים. ואברהם ("ברה") עבדו, ששיחק מילדותו בקבוצת שכונת התקווה בנייהודה, איבד את חותם החובבות.

בשבוע בו יצאה נבחרת החובבים הישראלית למשחקי רומא, התחרו ביניהם עתוני תורכיה בידעיות סנסציות על גורלו של הכוכב הישראלי.

"כוכב ישראלי ישחק בגאלאטסרי", "עבדו הישראלי ימכר לפנרבחציה", "שחקן ייבחרת ישראל ישחק כחלוץ בנבחרת תורכיה!" ועקו כותרות העתונים באיסטנבול. עבדו עצמו הסתובב אותה שעה ברחובות תלאביב, נתון למבטי הערצה של

כדורגלן עבדו
לא הכל אבוד

אוהדיו וידידיו. הצעיר שהשתחרר משרותו הצבאי לפני כשנתיים בלבד, מצא עצמו ללא מקצוע, ללא מקום עבודה וללא אגודה רצינית ועשירה מאחוריו, שתוכל לעזור לו בשיקום. נסיגותיו להתקבל לשורות אגודות בעלות אמצעים, כהפועל תלאביב וח'פיה, נתקלו בסירוב מוחלט של אגודות בנייהודה לשחררו.

נשואים וניצחון. עבדו לא חשב הרבה, כאשר פנה אליו ידידו משה אדטי, בן שכונת התקווה, בהצעה לנסות את מזלו כמקצועני בקבוצה תורכית. השניים נסעו יחד לתורכיה, אדטי המליץ על עבדו בפני מנהל תורכיה, מהנהל קבר צ'ט גאלאטסרי, ועוד באותו יום נערך ה"אימון הראשון" בו השתתף, בנוכחות עשרות צלמיספורט.

למחרת כבר השתתף עבדו במשחק חשוב נגד איסטמס, סייע להבקעת שניים מתוך ארבעת השערים שהבקיעה קבוצתו שני צחה 2:4.

"צ'וק גוול" הריע לעבדו קהל של 40 אלף הצופים התורכיים הגלגלים. אדטי החל מיד בניהול משאומתן סורי עם מנהל הקבוצה בעניינים כספיים. לעבדו הודיעו כי אחת עוד קצת חלש שבבילב, ננסה אולי קבוצה אחרת. במקרה נודעו לשחקן תעלולי חברו. הוא שלח אותו מעליו, נטל על עצמו את ניהול ענייניו.

השבוע בא לישראל כשכביסו חוזה חתום עם גאלאטסרי, אלופת תורכיה. ולפניו עוד שני מיבצעים ישראליים: נישואין עם חברתו יפה וקבלת שיתור בקבוצת האם שלו בנייהודה. "אינני יודע אם זה כבוד בשב"י לי להיות הכדורגלן המקצועני הראשון מישראל", הודיע השבוע עבדו בעצב. אבל לא היתה לי ברירה ואני מקווה שגם אחרי דתי וגם אוהדי הרבים בארץ יבינו אותי. **פורטל עזב.** עוד בטרם הספיק הכדורגל הישראלי לעכל את עיבודת העיגול של

עבדו, קם השבוע שוער המילואים של הנבחרת הלאומית ושוערה של קבוצת ה"פועל חיפה, מיכאל ("מישל") פורטל, ובלי טכסים והודעות מוקדמות עלה על אוניה תורכית בדרך לצרפת.

פורטל, יליד מארקו, היה הישראלי היחיד שיכול היה להתגאות בעובדה ש"שיחק במחיצתו של כוכב כדורגל עולמי. בילדותו שיחק בקבוצה מרוקאית יחד עם זיוף פונטיין, שהפך כעבור שנים מספר, בשנת 1958, למלך השערים של אליפות העולם בכדורגל בשווקהולם.

בארץ זכה להתהילה בעת מסע הנבחרת לקז'ין, שם זכתה ישראל באליפות אסיה המערבית. "הוא היה משחק עם כל הכב, הודו אוהדיו ויריביו של השוער. לאחרונה, פנה לאגודתו, ביקש שיעזרו לו למצוא עבודה מתאימה. אני חושב שזה מגיע לי. לא, היא גם לא אמרה כן. ומישל פורטל הלך להיות שחקן מיקצועני בקבוצת סטאר פראנסה, הצועדת בליגה הצרפתית העליונה.

טניס שולחן

האלופה באה

מעולם לא הייתה ישראל קרובה להשגת תואר אליפות עולמי בענף ספורט כלשהו כמו השבוע. אנגליקה רויאנו, הספורטאית היהודיה-רומניה, גדולת טניס-השולחן ב"כל הזמנים, בעלת תוארי אליפות עולמיים, עלתה לישראל כדי להשתתף בה.

מספר כתבי-הספורט יהושע ש"גיא, אשר בראיון שהוענק לו על ידי אנגליקה רויאנו יום אחד לאחר בואה לארץ:

גברים פחדו מפניה. שש פעמים רצופות זכתה באליפות העולם לנשים, וכן באלופות יות עולם בנשים זוגות, זוגות מעורבים, ואליפות קבוצתית. עתה ישבנו במרפסת, והיא גוללה בפני קארירה ארוכה ומפוארת. אנגליקה החלה לעסוק בטניס-שולחן בגיל 12. כבר אז נחשבה לילדת-פלא. היא גברה על כל הגברים שהתמודדו איתה, ה"אמנה רק עם טניסאי-שולחן גברים. היא נהגה להחליף את בני-זוגה למשחק מדי פעם. "לא טוב להתאמן כל הזמן עם ספורטאי אחד", היא אומרת. "לכל אחד יש מעלות וחסרונות משלו ואם מתאמנים כל הזמן עם אותו ספורטאי, מתרגלים לכך, ולא ימונו אין ערך".

האליקה חזריתה. היא היתה אלילת אוהדי-הספורט ברומניה. אשת-חברה המור מנת לכל בכורה, לכל מאורע חברתי, לכל אירוע ממשלתי בו נכחו גדולי המדינה. היא גרה בבירה גדולה ומרחפת, בת חמישה חדרים, ולפני חודשים מעטים קיבלה כשי מכונית רוסית מדגם חדש.

לפני חודשים מעטים התגרשה מבעלה אשר עלה לישראל ומשמש כספורטור ב"טכניון בחיפה. בתה, דניאלה בת ה-14, לא הרגישה עוד בטוב ברומניה. היא לא אהבה את טניס-השולחן, התגעעצה לאביה.

באחרונה נמצאה אנגליקה רויאנו ביניה, שם ביקרה ידידים. היא החליטה לעלות לישראל, הודיעה על כך לבעלה — באמצע עות מכתב מכתה — והוא היה היחיד ש"קיבל את פניה בשהות-העופה בלוד.

השחקנית מצהירה כי היא מתכוונת לחזור שוב למשטר אימונים, ירצה גם להרפיע בתחרויות בשם ישראל. "אצלי זה עניין של חמישה-עשרה שבועות לחזור לכישר מציין", אמרה.

בביתה, לא פוסק הטלפון מלצלצל. עשרות ידידים מבקרים, דורשים בשלומה, מבקשים לשמוע חדשות. היא עונה לכך לם בהרחבה.

"מבקשים ממני לבוא באופן דחוף לפגישה עם אישיות חשובה", היא אומרת בעבור זמן קצר. "אולי יש לי רכב? קט" נועז זה מצויין. דניאלה שלי משוגעת אחרי רכיבה על אופנוע".

האלופה עולה בקלות על הקסנוע. ידית אוחות בבית: ידיים עדינות, ציפורניים ארוכות מסודרות בקפידה, תנועות מהירות. זהו, אלה ידיים של אלופה עולמית.

היא מסתכלת ברחוב דיוגנוף ההומה מכר ניות פאר, ואומרת בבלאיה: "אני באמת לא מבינה. ארץ כל כך חמה ישראל, וכל זאת לא רואים מה מכוניות קייציות עם גגות פתוחים..."

עכשיו התחילה שוב להתאמן, כדי לחזור לכושרה המעולה. אם תופיע בשם יש"ראל בתחרויות עולמיות, עלולה היא להיות הישראלית הראשונה שתזכה בתואר אליל פות העולם. השאלה היא רק, במי תשתמש כ"בובות-אימונים" בישראל?

ע ואת קוונות

אגל

ביסה מפלסטיק

במסקל פשוט נקוי

הזעתקת מסמכים

במהירות — בזמן שהנך מחכה! באיכות

בסודיות מוחלטת!!

דקות חובבים מעולה!

דרכה מקצועית חנם!

המצלם, מעשיר את חייו!

לופש, עם מצלמה!

פוטו-ברנד

חיפה, רחוב החלוצים 30

זים

חמים

חנם

גל ידי החברה

זיחידה

המייצרת דוודי שמש

עם קולטים חדישים

המצופים בצפוי

סלקטיבי.

המייצאת דוודי שמש

לכל העולם.

הנותנת תעודת אחר

יות ל-5 שנים לכל מתקן.

זירומית

אולימפיה

דוודי שמש מ"ב

תלאביב: טל. 21357.

משרד מכירה: רח' שינקין 16.

חיפה: טל. 4000.

ירושלים: טל. 4143.

רמלה: טל. 961032.

יפו: טל. 83059.

ק. ביאליק: טל. 72096.

נהריה: טל. 920032.

אילת: סוכנות המפרק.

טבריה: טל. 390.